

Harmatta János: Válasz az Oláh Gusztáv díj átvételekor

Köszönöm a megtisztelő díjat, sok ilyen díj átadásánál voltam jelen, de most mégis más, hogy én vagyok az érintett. Nagyon köszönöm Neked, Vértes Gabriella, a szívhezszóló méltatásodat.

Egy életmű díj mindig alapot ad arra, hogy az ember végiggondolja pályafutását, főbb állomásait, kudarcait, feladott elképzeléseit és sikereit, örömeit egyaránt.

Nagyon szerencsésnek vallom magam, hogy a hivatásom és az egyik hobbim egybeesik, öröm így dolgozni és a munkában megújulni.

Én neurológusból lettem pszichoterapeuta és pszichiáter, életutam maga is a Vándorgyűlésünk címének értelmében a Szinapszistól a Szintézisig terjedő ívet, mely Vándorgyűlésünk névadó témája is, járta be. Ma is azt gondolom, hogy elkötelezett pszichiáternek lenni az egyik legszebb orvosi hivatás, mert minden eset más, és a közvetlen élettel és társadalommal van kapcsolatunk. És érdemes tenni a pszichiátriáért.

Szakmai életemnek négy területe van, amely összefonódik egymással: a Tündérhegyi Osztály, a Tündérhegyi Pszichoterápiás Képzés, a Pszichiátriai Társaságban végzett munkám és az egyetemi oktatás.

Mindegyik területen hosszú évtizedeket töltöttem el, és tudatában vagyok annak, hogy az elért eredményekben osztozom mentoraimmal, munkatársaimmal, támogatóimmal és kritikusaimmal.

A Tündérhegy megalapításában Hidas Györggyel, Szőnyi Gáborral és Ajkay Klárával osztozom, köszönöm nekik a közös munkában és szellemben töltött éveket, különösen a Hidas Györggyel eltöltött 20 szakmai évet. Köszönöm a Tündérhegyen dolgozó kollégáknak a közös szellemiséget és különösen a jelenlegi munkatársi teamnek a kitartását és megújuló képességét, ami nélkül minden koncepció csak elmélet maradna.

A Tündérhegyi Képzésben a képzők oldaláról esősorban Bagotai Tamást, Bokor Lászlót, Horváth Klárát, Juhász Angélat, Lőrincz Zsuzsát, Mészáros Juditot és a szegedi képzésünkből Kassai Zsuzsát emelem ki, de mindazoknak is köszönet, akik az elmúlt 28 évben oktattak nálunk és pszichoterapeuta generációknak adták tovább készségeiket. És köszönöm tanítványainknak, akikkel olyan jó újra meg újra a szakmában találkozni, mindazt, amire ők tanítottak minket, mindig serkentve az újra, a fejlődésre.

Az MPT tekintetében külön köszönöm éppen Szegeden, Szilárd professzor úrnak, hogy annak idején 1990-ben engem vett maga mellé a második elnöki

pályázatában és vele és Janka professzorral együtt készülhettünk a megmérettetésre. Köszönöm Füredi professzor úrnak, hogy 20 évvel ezelőtt Bitter professzorral egy párba állított bennünket és ez egy nagyon gyümölcsöző munkakapcsolat kezdete volt és az MPT életében a biológiai és a pszichoterápiás irányzatok olyan együttélését hozta, amelyből mind a két fél profitálhatott. Én személyesen is nagyon sokat köszönhetek biológiai pszichiáter kollégáimnak, barátaimnak, akiktől sokat tanulhattam, hogy csak Rihmer Zoltánt, Németh Attilát, Janka Zoltánt vagy Bánki M. Csabát említsem, de a névsort lehetne sorolni tovább is.

Főtitkárként köszönöm elnökeimnek, Bitter, Szűcs, Tringer, Túry professzoroknak, Németh Attila főigazgatónak azt a jó feladatmegosztásos munkakapcsolatot, amely az MPT életében is egy fontos korszakot jelentett. Köszönöm a támogatásukat, tanácsaikat és útmutatásukat. Egyetérő támogatásuk nélkül ez a szakasz nem lett volna sikeres. Köszönöm a két főtitkár-helyettes, Lehóczky Pál és Molnár Károly segítségét, akiből később az MPT főtitkárai és elnökei lettek. Külön köszönöm Horváth Szabolcs volt pénztárosunk évtizedes gondos munkáját és Turjányi Katalin titkárságvezetőnk mindenre kiterjedő figyelmét és gondos hozzáállását. Tapasztalatuk és segítségük nélkül az én munkám sokkal nehezebb lett volna.

Az egyetemi oktatásban Popper Péter és Kopp Mária professzoroknak köszönöm az évtizedes segítséget, amit a német nyelvű oktatásban részükről tapasztaltam. És köszönöm Tomcsányi Teodóra és Dávid Beáta professzoroknak, hogy jelenlegi egyetemi tevékenységemet támogatják. Bitter professzornak és Janka professzornak a közös szakvizsgabizottsági munkát köszönöm.

Szükségszerűen ennyi tevékenység hátrányokkal is jár. Lehetett volna több közlemény, írásmű, ha mindezt nem, vagy nem ilyen intenzitással végzem. Van még továbbvinni és pótolni való. Nem mindent sikerült megvalósítani és követtem el hibákat is, amiből tanulnom kellett.

Örülök, hogy a Magyar Pszichiátriai Társaság kompetens vezetőikkel halad tovább az útján és tiszteletbeli elnökeként feladatomban tartom, hogy segítsen a munkájukat.

Feladatomban tekintem a fiatal kollégák képzését, támogatását, hogy pályájukban, ismereteikben haladjanak meg bennünket és legyenek sikeresek a betegek javára.

Mégegyszer köszönöm a megtisztelő életmű díjat.

Harmatta János